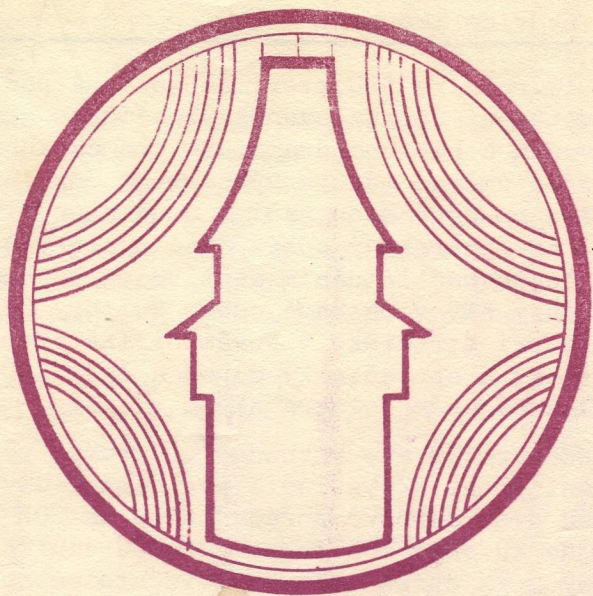

Divadelní soubor KP
Dolu J. Fučík
v Petřvaldě u Karviné

Miroslav Stehlík:

M O R D O V Á R O K L E

11. 3. 1975 v 19.30

Co nejvíce imponuje

na 12.ročníku ŠDÚ, který se koná na počest 30.výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, je jeho závažná a náročná dramaturgická skladba, opravdu důstojně úměrná tomuto významnému jubileu. Důraz je položen na současnou naši a sovětskou divadelní tvorbu, ale ani pokrokový odkaz naší klasiky nebyl opomenut. Už to, že nad letošním festivalem převzal záštitu odbor kultury KNV v Ostravě, odbor kultury ONV a Okresní kulturní středisko v Novém Jičíně zvýrazňuje jeho politický a společenský dopad a řadí ŠDÚ mezi význačné kulturní akce celokrajského významu.

Neobvyklým, ale rozhodně příjemným překvapením letošní přehlídky, zvláště pro domácí diváky, je účast hned dvou souborů pořádajícího ZK ROH Kotouč Štamberk. Nejde tu snad ani tak o zdravou soutěž mezi oběma soubory jako spíše o důkaz evidentní mohutnosti a odhaleení "skrytých rezerv" ochotnického divadla pod Trúbou. Vzbudí to jistě žárlivost, ano, možná i závist, ale opravdovým přátelům amatérského divadla srdce radostí až poskočí.

Nu, a pak je tu letos i jiný návrat k "staronové" praxi v tom, že bylo rozhodnuto ustavit odbornou festivalovou porotu. Je to rozhodnutí jednoznačně správné. Vždyť nezaujatá odborně fundovaná hodnotící komise bývá nezbytnou součástí všech festivalů a přehlídek; proč ŠDÚ by měly být výjimkou? Soubory tak mohou slyšet mnohou dobrou radu a soudný divák též si rád srovná svůj názor se soudem odborníků, kteří nakonec také fandí - dobrému divadlu.

Fanděme mu všichni, ať to dobré divadlo na Štamberských divadelních útercích dále jen košatí a krásní, ať je nám tu po celé dva měsíce dobře mezi námi, ať se nám ještě lépe žije na světě.

Podruhé u nás

na ŠDÚ vítáme divadelní soubor Klubu pracujících
Dolu J. Fučík z Petřvaldu.

Město Petřvald má dlouholetou divadelní tradici, a na ni navázal i Klub pracujících, když ustavil divadelní soubor. Kromě toho, že v roce 1963 byl soubor doplněn a omlazen novými členy z řad studentů a zaměstnanců podniku, má svou kádrovou rezervu v dětském divadelním souboru, který též pravidelně při Klubu pracujících hraje.

Řadu let patří k nejlepším amatérským souborům v karvinském okrese, v roce 1972 se zúčastnil krajské divadelní přehlídky se hrou M. Gorkého Měšťáci a je častým hostem na divadelních přehlídkách v okolí, jako je Choděrvův pohár v Hradišti, Kozlovice a jinde.

Z iniciativy souboru organizuje Klub pracujících s MěstNV v Petřvaldě u příležitosti Měsíce československo-sovětského přátelství každoročně Petřvaldský divadelní podzim. Tato přehlídka má u občanů a zaměstnanců podniku veliký ohlas; všechna představení jsou vyprodána. Přehlídky se zúčastňují přední soubory Severomoravského kraje. Loňského VII. ročníku se poprvé zúčastnil též štramberský soubor s Jiráskovou Kolébku.

Členové souboru jsou značně vytíženi, a to zvláště ti, kteří jsou členy estrádního souboru, neboť ten má až 50 vystoupení ročně při různých příležitostech. V posledních letech uvedl soubor tyto inscenace:

J. Neruda - Prodaná láska

A. P. Čechov - Medvěď

Jack Popplewell - Paní Piperová zasahuje

Jan Werich - Teta z Bruselu

Mac Camoletti - Létající snoubenky

Alejandro Casona - Jitřní paní

Neil Simon - Bosé nohy v parku

Maxim Gorkij - Měšťáci

Václav Štěch - Třetí zvonění

Divadelní soubor KP Dolu J.Fučík v Petřvaldě

Miroslav Stehlík, laureát Státní ceny:

M O R D O V Á R O K L E

hra o 5 dějstvích

Úprava a režie: Jiří Stehno

Asistentka režie: Marie Richterová

Scéna: Josef Vyšenka

Světla: Jan Bubeník

Text sleduje: Ilona Kowalová

Hra byla nastudována na počest 30.výročí
osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Angažovaná dramaturgie

Osoby a obsazení:

Teta Bašusová Milada Lazarová
Ondra, její synovec Josef Vyšenka
Marie, její neter Dáša Tomášková
Vášek Jiří Suchopa
Strýc Martin Jaroslav Večera
Prokeš, hajný a hostinský Vojtěch Kalus
Slávek Stanislav Kuchyňa
jeho synové
Karel Pavel Václavík
Hejl Václav Karbus
Hejlka Alena Štehnová
Vrchní strážmistr Vladimír Sochorec
Marta, učitelka Jana Školoudíková
Prskavcová Marie Richtrová

Hlavní přestávka po 2. dějství

Proč

moudří lidé dovedou vzpomínat na to, co bylo, jaký život byl dříve. Ne pro tu vzpomínku samu, ale pro ten povel, který je v ní obsažen. A vzpomínají právě na doby nejtěžší. Ne rádi, to ne, ale odtud se nejlépe měří kus cesty, který máme za sebou.

Protektorát Böhmen und Mähren! Nesmíme zapomínat, i kdyby se tisíckrát chtělo utéci od těch vzpomínek! Udušená, vyrabovaná země, desetitisíce zavražděných lidí, bída, mravní plíseň, těžce raněné mládí celé jedné generace - fašismus docela zblízka. Jeho tvář už tehdy nic nezakrývalo; byl tu, skutečný a strašlivý. Jen si vzpomeňte na podrobnosti tehdejšího života. Na náhražky všeho: jídla, pití, myšlenek, kultury, na továrny hlídané jako věznice, na tváře odsouzených k smrti, na zavřené univerzity, na noci hrozných čekání, na hordy esesáků obklíčujících město, vesnici... I na zdvižené pravice těch, kterým jsme až do té chvíle věřili, na lokaje ochotně posluhující na pohřbu vlastního národa. Na to všechno je třeba čas od času si vzpomenout, abychom dobře věděli, co jsme přežili a proč je si třeba vážit současné skutečnosti.

Právě proto se hraje Stehlíkova Mordová rokle, že je uměleckým obrazem, který ukazuje, proč jsme mohli přežít hrůzovládu fašismu a proč jsme nakonec zvítězili.

Odpověď na "ono" "proč", obsažené v této hře, je nesmírně cenná i dnes a bude vždycky časová, pokud půjdeme stále kupředu, dokud budeme bojovat proti všemu, co nám připomíná fašismus, mrzačí ruce i srdce lidí.

Prvním předpokladem inscenace Mordové rokle dnes je, uvědomit si, že to není dokument událostí historických, ale příběh živých lidí, s problémy a otázkami, s nimiž se denně setkáváme.

..... byli tak krásní, nestiženi bázní

Třiačtyřicet štramberských občanů položilo své životy za nacistické persekuce v odboji proti fašismu. Svobody, za niž bojovali, se nedočkali. Abychom je živěji cítili mezi sebou, věnujeme v každém letošním divadelním programu kousíček místa jejich dosud nikde nepublikovaným dopisům, vzkazům, vzpomínkám. Zahajujeme posledním dopisem Jana Sýrka:

Moje milovaná Miluško,

možná, že je to naposledy, co Ti píši, protože nevím, co bude dál. Věř, že myslím jen na Vás obě, že jsem žil celý život jen pro Vás.

Možná, že se již nikdy neuvidíme, a Ty se vrátíš, a proto bych Ti chtěl ještě naposled napsat, abys nezapomněla, jak dál žít. Nezapomeň nikdy, z jakého prostředí jsi vyšla, že jsme museli za kousek chleba stále bojovat, a proto až se vrátíš, musíš bojovat a pokračovat za nás, kteří se nevrátíme.

Ale zůstaň přitom vždy čestná, neboj se vždy říkat pravdu a věř, že jedině Sovětský svaz nás může vysvobodit. Buď vždy statečná celý život, tak jako jsi byla při výslechu na gestapu, když po všech těch útrapách jsi nic nevyzradila.

Já věřím, že zůstaneš taková, jak jsem Tě vychoval.

Buď oporou vždy mamince, kterou vždy miluj a nikdy ji neopouštěj, protože to bude jistě potřebovat. Tak jako já jsem Vás miloval obě.

Když se vrátíme, budeme všichni společně bojovat a já Vás vše vynahradím.

Váš milovaný táta Vás obě líbá.

Štramperk 13.6.1944

Z p r á v a

Od 22.února do 8.března 1975 se ve Veřovicích
konala

XV. okresní přehlídka amatérského divadla

- 22.II. I.Bukovčan: Než kohout zazpívá
DAR DK Frenštát
- 26.II. J.Sypal: Jak děti zachránily svět
LŠU Studénka
- 28.II. Br.Mršťíkové: Maryša
DS OB Trnávka
- 1.III. J.Mahen: Ulička odvahy
DS OB Lichnov
- 7.III. S.Holovanovskij: Daleká ozvěna
ZK ROH Kotouč
- 8.III. A.Salynskyj: Krutá maska
DS OB Veřovice

Náš příští program:

v úterý 18.března 1975
Soubor DAR DK Frenštát p.R.

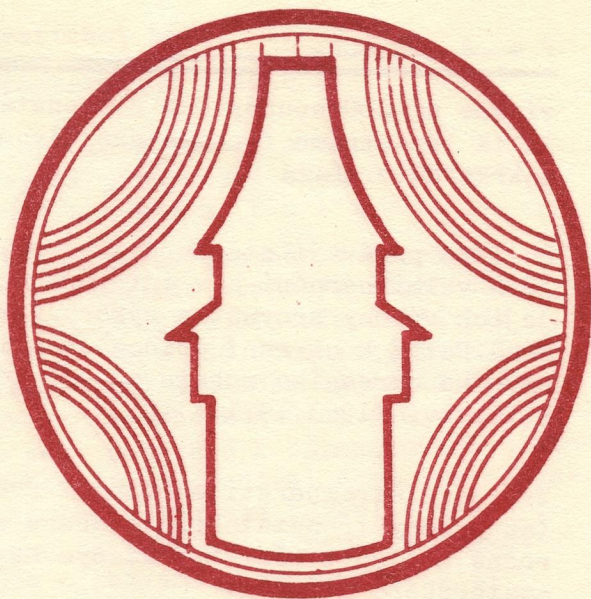
I.Bukovčan: Než kohout zazpívá

Patron dnešního představení:

VŽKG - vedení závodu 1
a ZV ROH

Vydal: Organizační výbor XII.ŠDÚ

Vytisklo: Okresní kulturní středisko Nový Jičín

Soubor DAR Domu kultury
Frenštát pod Radhoštěm

Ivan Bukovčan

Než kohout zazpívá

18.3.1975 v 19.30 hod.

P o š e s t é

vítáme na ŠDÚ soubor DAR z Frenštátu pod Radhoštěm. Za ta léta známe frenštátské divadelní amatéry takřka důvěrně.

Po léta podávají standardní výkon; v dramaturgii jsou velmi nároční a v interpretaci inscenací lze jejich výkony srovnat s výkony štramberských ochotníků. Patří k okresní špičce. Jsou trvalými držiteli prvního okresního poháru amatérského divadla za tři vítězství /1963, 1971 a 1973/.

Tak jako štramberští ochotníci rostou díky ŠDÚ, tak výkony frenštátského souboru zase díky každoročně u nich v městě pořádaným krajským festivalům amatérského divadla.

I s touto inscenací Bukovčanova dramatu Než kohout zazpívá, kterou dnes zhlédnete, zúčastnil se soubor loňského ročníku krajského festivalu a letošní XV. okresní divadelní přehlídky ve Veřovicích. Na obou těchto přehlídkách dosáhl soubor s hrou významných úspěchů.

O jakosti této inscenace svědčí i to, že v prosinci 1974 reprezentoval soubor DAR z Frenštátu p.R. novojičínský okres na meziokresní soutěži Opava - Nový Jičín, kde s ní zvítězil a pro okres Nový Jičín získal putovní cenu - Slezskou Venuši.

Bukovčanova hra Než kohout zazpívá patří k nejlepším dramatům z bohaté žně slovenské dramatické tvorby k 30.výročí Slovenského národního povstání.

V dramatickém příběhu deseti lidí, zavřených do sklepa jako rukojmí za zastřeleného nacistického vojáka, který se odvíjí po potlačeném Slovenském národním povstání, dochází k prověrce charakterů. Němec Fischl jako prostředník mezi vězni a velitelem města dohání vězně do mezní životní situace; chce je donutit, aby sami vydali ze svého středu vraha.

Morálka hry a jádro dramatu je v tom, že ukazuje zručnost německého fašismu, nelidské metody, jimiž srazili - a někdy i srazili - lidi na kolena.

00000000

Soubor DAR Domu kultury ve Frenštátě pod Radhoštěm

Ivan Bukovčan :

NEŽ KOHOUT ZAZPÍVÁ

Drama o dvou dílech

v překladu Mojmiry Janišové a Pavla Janského

Umělecký poradce: Karel Dittler

Scéna: J. Žůrek a O. Cochlar

Světla: A. Hála

Text sledují: A. Čižmárová a L. Pavlíková

Představení řídí: Jana Kudělková

Děje se v malém městě, okupovaném nacistickým
vojskem, za jedné noci v listopadu 1944
po potlačení Slovenského národního povstání

O s o b y a o b s a z e n í :

Zuzka, gymnasistka M. Gerlichová
Ondra, student V. Strašil
Terezčák, bývalý hajný E. Vojtek
Babjaková, porodní bába M. Hanáková
Dr. Šustek, zvěrolékař F. Nedbal
Uhrík, holič D. Norský
Tulák B. Mazáč
Tomko, učitel K. Pavlík
Paní lékárníková J. Lhoťanová
Monika Mondoková I. Šušlová
Fischl, obchodník dřívím MUDr. J. Novák

Tuto hru nastudoval soubor k 30. výročí osvobození
naší vlasti Sovětskou armádou

/Slovo poroty k divadelní hře M.Stehlíka "Mordová rokle"/.

Hra Mir.Stehlíka "Mordová rokle" zapadá velmi vhodně do letošního dramaturgického výběru ŠDÚ nejen svým námětem, ale i zvolenou dramaturgickou koncepcí hry - zobrazit příběh prostých lidí a jejich osobní problémy na pozadí historických událostí, jejichž vyvrcholením byla porážka německého fašismu a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, **jehož** 30.výročí letos oslavujeme. Tuto zvolenou dramaturgickou koncepcí, byla potvrzena oprávněnost výběru této hry a bylo tím prokázáno, že hra má mnoho co říci i divákům, kteří toto období sami neprožili.

K umocnění celkového dojmu z celé inscenace bylo použito odvážným způsobem systematické hudby i za cenu, že tato skutečnost sebou souboru přináší mnoho potíží při vlastní realizaci a vyžaduje zvýšenou pozornost této součásti inscenace - ověření akustiky prostředí, potřebné zvukové intenzity, časového sladění s dalšími technickými složkami, vhodnost výběru, funkčního využití atd. Přes obtížnost těchto úkolů je možno konstatovat vyhovující zvládnutí všech problémů i přes skutečnost, že některé otázky by bylo ještě vhodné dopracovat.

Scénografická stránka celé inscenace byla řešena jednoduchým a nenáročným způsobem - členěním jevištního prostoru s vyhovujícím využitím stávajícího světelného parku. Tomu odpovídalo i líčení a kostymování.

K plnějšímu dokreslení vztahů jednotlivých osob by bylo zapotřebí využít ještě větší působnosti navozením žádoucích atmosfér vyplývajících přímo z daného textu a jednotlivých hereckých akcí. Tím by se dosáhlo i zvýraznění dramatického napětí a prohloubení vzájemných konfliktů osob a problému hry.

Představitelé jednotlivých postav pochopili charakter daných rolí a ztvárnili je v optimální míře dle zvolené režijní koncepce.

K většímu realistickému a tím i přesvědčivému projevu, ^{by} pomohlo hlubší herecké propracování některých stěžejních, rozhodujících výstupů. Interpretace jednotlivých rolí dokazuje, že toto hlubší propracování hereckých akcí je v možnostech souboru, což bylo dokázáno v řadě situací. V celku lze hodnotit představení jako nevymykající se dobré amatérské úrovni divadelní inscenace.

... byli tak krásní, nestiženi bázní

/Portréty ze štramberského odboje/

Dnes vzpomínáme člena komsomolské skupiny ve Štramberku, studenta vyšší průmyslové školy v Ostravě - Vítkovicích, F e r d i n a n d a H o l u b a .

Byl členem dolní skupiny /na Kozině/ a sehrával důležitou roli spojky s ilegálním krajským technickým vedením KSČ v Ostravě. Jeho prostřednictvím dostávala ilegální štramberská organizace KSČ stranický tisk, Rudé právo, Rozsévačku, Pravdu, letáky a nakonec i zařídil, že přes Frenštát p.R. byly na Štramberk dodány dva cyklostyly, papír a ostatní věci potřebné k rozmnožování tiskovin. Z Ostravy /z protektorátu/ nejezdil domů pravidelně, neboť k tomu potřeboval propustku, ale kdykoliv přijel, přinášel i instrukce pro další práci stranické organizace. Doma se samozřejmě o tom ani slůvkem nezminil. Bydlel v Ostravě na internátě, kam za ním občas, hlavně kvůli výměně prádla, jezdila i maminka. Když jednou na podzim 1942 přijela od něho z Ostravy, podivila se, že jí syn na dno kufru pod prádlo přibalil na paspartě velikou svou vlastní fotografii. Jako by tušil

Týden před vánocemi, dne 17. prosince 1942, přišli dva jeho spolužáci Holubovým oznámit, že jejich milovaný syn byl ve škole zatčen gestapem. Proč, to nikdo ve škole ani doma nevěděl. Teprve později vyšlo najevo, že ho zradil jeho spolužák, kamarád - pozdější konfident gestapa Jan Cvir / v některých pramenech Cvirž/.

Při vyšetřování, ani při zostřených výsleších, ani u soudu Ferdinand Holub nic neprozradil, nikomu nepři-
tížil. Byl popraven v Drážďanech 16 dnů před svými
23. narozeninami, když "sotva srdce k boji vytasil...."

Z vězení poslal několik cenzurovaných dopisů, ale protože maminka na ním často plakávala, spálili je, aby jí nebyly na očích. Zůstala jen fotografie - a nehynoucí vzpomínka na ušlechtilého štramberského komsomolce.

Z p r á v y

Blahopřejeme souboru ZK ROH Kotouč Štramberk, který s dramatem S.Holovanivského DALEKÁ OZVĚNA v režii Jana Melčáka vyhrál jubilejní XV.okrěsní divadelní přehlídku ve Veřovicích a získal na rok nový putovní pohár.

Taktéž blahopřejeme představitelce Marji v této hře, s. Haně Sedlaříkové, která na této přehlídce byla vyhodnocena za nejlepší ženský herecký výkon.

O s t a t n í c e n y XV. Veřovic:

Režie: K. Dittler j.h. DAR Frenštát p.R.

Nejlepší mužská role: E.Vojtek, z téhož souboru

Nejlepší scénografie: Krutá maska - OB.Veřovice

Anketa diváka: Soubor OB Veřovice

P ř í š t í p r o g r a m :

Osvald Zahradník: PŘEKROČ SVŮJ STÍN
sehraje DP VŽKG Ostrava

Patron dnešního představení: VŽKG - závod 4

Vydal: Org. výbor XII.ŠDÚ

Vytisklo: OKS Nový Jičín

Divadelní soubor DK pracujících
VŽKG -
Ostrava - Vítkovice

Osvald Zahradník:

PŘEKROČ SVŮJ STÍN

25.3.1975 v 19,30 hod.

P o d e v á t é

vítáme na ŠDÚ vítkovický divadelní soubor Domu kultury VŽKG. Náročné tituly, které u nás tento soubor sehrál - Rozbitý džbán, Bílá nemoc, Její pastorkyňa, Král Svatopluk, Noc s Casanovou, Kutnohorští havíři, Ženský zákon - průkazně vypovídají o kvalitách tohoto amatérského kolektivu, který příštího roku oslaví své třicetiny. Záměry lidovosti a pokrokovosti, které mu před 29 lety byly dány do vínku, plní stále beze zbytku.

Dnes poprvé k nám soubor přijíždí bez svého zasloužilého člena, vyznamenaného za práci v amatérském divadle cenou ministerstva kultury, cenou města Ostravy a zlatým odznakem Tylovým, vynikajícího herce a režiséra F r a n t i š k a A r l e t h a, předsedy krajského a městského poradního sboru, který dne 24. září 1974 odešel tiše z řad ochotníků ve věku 78 let.

Tak ze zakládajících členů souboru zůstal už sám jeho organizační vedoucí s. Čeněk Halška, jemuž soubor vděčí za řady a řady všestranně zajištěných představení, zájezdů doma i v zahraničí.

Za největší poctu ve své historii považuje soubor vystoupení před zaměstnanci hrdinného Traktorového závodu ve Volgogradě a ve volgogradské televizi v r. 1966 s inscenací Čapkovy Bílé nemoci a Haškova Dobrého vojáka Švejka.

Na posledních nejúspěšnějších inscenacích a na uměleckém růstu souboru vůbec je čitelný rukopis režiséra s. Bronislava Křanovského, zasloužilého pracovníka kultury, který se souborem již několik let spolupracuje.

Přejeme souboru, aby tak jako vloni s Ženským zákonem i letos se Zahradníkovou hrou se úspěšně zúčastnil dalších festivalů i Jiráskova Hronova, a tak prokázal osvědčenost výborné jakostní značky VŽKG i v kultuře.

Divadelní hra, Překroč svůj stín, je tragickým obrazem hrdinství prostých slovenských lidí, zachycujícím jejich osudy za Slovenského národního povstání v okamžiku, kdy již nebylo možno v přímém útoku čelit obklíčení německých fašistů a kdy tedy zbývaly už jen dvě možnosti: bojovat do posledního muže, anebo se vzdát.

Kapitulovat, nebo padnout v boji proti německé přesile, to jsou poslední možnosti hrstky malátných a vyhladovělých partyzánů, kteří setrvávají v obklíčení zcela odříznuti od světa. "Překroč svůj stín" znamená obrazně překonání biologických pudových sil a reflexivních stavů jako je strach, hlad, zima, bolest a obětování se velikému ideálu a myšlence osvobození lidstva od fašismu.

Tragická velikost Zahradníkových hrdinů nevyplývá jen z faktu, že neohroženě obětují své životy za věc povstání, ale rovněž z toho, že jejich oběti přinášejí i vítězství mravní. Znamená to objevení vnitřní podstaty lidského života, což vede k společenskému a duchovnímu vítězství člověka. Tragický rozměr tématu je ovšem dán tím, že toto mravní vítězství je doprovázeno nezbytným obětováním mladých lidských životů.

Podstatou Zahradníkovy tragedie je obnažení propasti v člověku ve vyhrocené situaci, postižení rozkladu lidské osobnosti a posléze opětného nalezení vnitřní rovnováhy a smyslu lidské existence.

Ve hře se tedy bojuje o člověka jakožto o základní společenskou hodnotu, o člověka jakožto nositele historické pravdy, která s člověkem neumírá.

Divadelní soubor Domu kultury VŽKG
Ostrava - Vítkovice

Osvald Zahradník:

PŘEKROČ SVŮJ STÍN

Hra o 4 obrazech

Přeložila Valerie Sochorovská

Režie: Bronislav Křanovský, zasl. prac. kultury j.h.

Scéna: Ladimír Šrámek, vedoucí výtvarník SDO j.h.

Inspiciient: Antonín Frank

Světla: Stanislav Třos

Masky: Vlasta Vybíralová

Garderoba: Marie Fingrová

Rekvizity: Vlasta Křanovská

Zvuk: Ivo Rozehnal

Stavby dekorací: Ivo Nevlud s kolektivem

Text sleduje: Anna Nevludová

0000000

O s o b y a o b s a z e n í :

Martin	Alois Vybíral
Dáďa	Čeněk Halška
Eva	Karla Šeděnková
Statik	Radislav Kohout
Karol	Jan Černý
Nadporučík horských střelců	Oldřich Ponikelský
Peter	Petr Švec
Miro	Jiří Mlčoch
Maria	Zdenka Pístecká
Vlado	Ivo Nevlud
První hor.střelec	František Blažek
Druhý hor.střelec	Milan Jašúrek
Třetí hor. střelec	Jiří Havlík

P ř e s t á v k y p o 1. a 2. d ě j s t v í

Hra byla nastudována k 30.výročí osvobození
Československa Sovětskou armádou

..... byli tak krásní, nestiženi bázní ...

Psal se červen 1942, první výročí vpádu hitlerovců do SSSR. Na Zámeckém kopci a na stráních Bílé hory už krvavěly první maliny. A tehdy o jedné neděli, sluncem zalité, sešlo se pod širým nebem na Bílé hoře k ustavující schůzi štramberské ilegální KSČ šest věrných soudruhů: Karel Jašek, Alois Randýsek, Vladimír Rajnoch, Augustin Hykel, Alois Ledvína a Ladislav Najvar, aby zvolili za předsedu s. Čenka P i k u l í k a.

Všichni ho znali, železničáře, člena KSČ z Kopřivnice. Scházel se s nimi v knihovně na Štramberku, kde všichni ponořeni do novin vyčkávali, až osamí. Pak jim vyprávěl o svých sabotážních akcích na železnici Studénka - Štramperk-Veřovice, o "tvrdých" posunech vagónů, při nichž se rozbíjí a poškozuje přepravované zboží, o ničení brzdového systému na vlacích, přinášel jim ilegální tisk a letáky z tajné přepážky krajského vedení, hovořil i o plánovaných destrukčních akcích, k nimž bude třeba dynamitu. Ale hlavně ve svých kamarádech upevňoval nezlomnou víru ve vítězství Sovětského svazu, i když nacisté tehdy stáli před Moskvou a osud prvního dělnického státu se zdál být v sázce.

Podle svých skromných sil každý z nás musíme odlehčovat břemeno, které nese sám SSSR. Proto byla ustavena i ilegální KSČ na Štramberku, aby dala odboji pevnou komunistickou základnu. V Tatře i jiných závodech přibývalo sabotážních akcí. Na návrh Č. Pikulíka je zbudován úkryt pro budoucího instruktora, cyklostyly a papír na letáky v opuštěné strážní budce na konci štramberského nádraží. Další plány hatí zrádce Jan Cvíř. Dne 25.1. 1943 je Pikulík zatčen, později i další. Mlčí, nevyzrazuje, kryje. "Lojzo", říká při konfrontaci svému kamarádu, "přiznej se, že jsme vybírali peníze". Tím říká vše: drobné řeckni, hlavní smlč! Do krve ztýraný opakuje: "Jen se neboj, třeba se jen držet, než Rusi přijdou! "S touto nadějí ho popravili, ale jeho ducha nikoliv.

Čeňa tu zůstal se svými až do vítězného konce a je tu s námi i dnes.

Slovo poroty k divadelní hře I. Bukovčana
"Než kohout zazpívá".
/Div. soubor DAR DK Frenštát p.R./.

Dramatický příběh deseti lidí, kteří byli zajati a jako rukojmí drženi ve sklepním bytě za jednoho německého vojáka, staví před diváky deset osob, deset charakterů z různých společenských vrstev.

Skutečnost, že všechny jednající osoby jsou neustále před divákovými zraky, klade autor zvýšené nároky na herecké projevy a na výrazné dokreslení charakterových vlastností jednajících osob v souladu s jednotlivými napjatými konfliktními situacemi, kterými hra nešetří. Na těchto základech je postavena režijní koncepce hry, která výstižným způsobem charakterizuje celkové tísnivé prostředí děje a citlivým vedením celé inscenace umožňuje jednotlivým představitelům tlumočit autorský záměr. Celkovou stavbou inscenace je divák postupně zatahován do děje, až do závěrečného očištného vyvrcholení.

Soubor si byl vědom náročného úkolu, který tato inscenace dává a lze plným právem konstatovat, že hra v plném rozsahu splnila dramaturgický a režijní záměr při vyváženém použití všech inscenačních prvků.

V představení bylo možno sledovat řadu velmi vyvážených hereckých výkonů hluboké přesvědčivosti s dobře propracovanými dialogy.

V silách souboru je však možnost většího hereckého a režijního dokreslení charakterů v některých konfliktních situacích, aby autorovy myšlenky byly podány ještě výraznější formou a tím více vynikla nelidská zrůdnost německého fašismu.

Z p r á v y :

Představujeme Vám členy hodnotící poroty XII. ŠDÚ:

Mario Bolom - metodik OKS Nový Jičín

Jarmila Hušková - pracovnice OKS Nový Jičín

Stanislav Macek - předseda OPS Nový Jičín

Metoděj Jašek - člen DS ZK ROH Kotouč Štramperk

Příští program:

Divadelní soubor ZK ROH Kotouč

Savva Holovanivskij:

D A L E K Á O Z V Ě N A

Patronát dnešního představení:

Vedení a ZV ROH VŽKG - závod 2

Vydal: Organizační výbor XII. ŠDÚ

Vytisklo: OKS Nový Jičín

Dramatický soubor ZK ROH VŽKG
Kotouč Štramperk

Savva Holovanivskyj

DALEKÁ OZVĚNA

Dne 1. dubna 1975 v 19.30 hod.

V s t ř í c s l a v n é m u v ý r o č í

Již třicet let nás dělí od májových dnů v pětá-
čtyřicátém roce,kdy jsme v nezapomenutelném nedělním
ránu 6.května přivítali u nás ve Štramberku,stejně jako
v mnoha dalších obcích našeho okresu,vojáky Rudé armá-
dy, kteří nám po šesti strastiplných letech přinesli
svobodu.

V Praze se ještě bojovalo,celé Novojičínsko však
již dýchalo svobodně.Ale ještě umírali lidé,tekla
krev nevinných,ještě posledních obětí si žádala krutá,
nelítostná válka....

Třicet let již žijeme v míru,ale na dobu od osud-
ného podzimu 1939 do května 1945 nemůžeme zapomenout.
Jako d a l e k é o z v ě n y doléhají k nám udá-
losti této války ještě dnes. A třebaš již dávno přesta-
la hřmít děla a v mučírňách,koncentračních táborech,
na bojištích,popravištích i na parlyzánských stezkách
zaschla krev nespočetných hrdinů,třebaš již lidé usi-
lovnou prací zahladili obrovské hmotné škody,milióny
padlých a umučených žalují.

Žalují i živí. Matky, které ztratily syny,ženy,
jejichž mužové se nevrátili a nikdy se už nevrátí,
děti,sirotci bez rodičů,zavlečené nebo vydané na mi-
lost či nemilost nepřátel.

Válka hluboce zasáhla do života lidí. Poznamena-
la je, provází je dál po celou dobu jejich bytí.
Rány se po letech zahojily, ale nikdy zcela nepřebo-
laly.

Na pohled zaschlé a zacelené jsou schopny znovu se
otevřít a znovu krváčet....

Příběh ženy-hrdinky, která se teprve po mnoha letech po válce vrací domů do vlasti a do rodné obce, líčí v dramatické zkratce ukrajinský spisovatel S. Holovanivskyj. Hra „Daleká ozvěna“ je žalostným výkřikem ženské bytosti milující život, domov, rodinu, svého syna, a je to zároveň výstražný hlas proti hrůzám války.

My starší, kteří v inscenaci hrajeme nebo pracujeme za scénou, prožili jsme válečná léta na různých místech. Většinou v okupovaném a gestapem denně navštěvovaném Štramberku, ale také na práci v Reichu. Zažili jsme zatýkání celých rodin, jejichž osudy dosud čekají na literární zpracování. Víme, co znamenala válka pro ženy a matky a především pro ty, které nacisté zavlékli do různých koncentráků Třetí říše. Daleko od domova a od svých nejbližších prožívaly nejstrašnější dobu svého života. Ty z nich, které přežily, vrátily se domů s podlomeným zdravím, vysílené, hladové, s hrůzou a smutkem v očích, které z nich snad nikdy už nevymizí. Jejich návraty nebyly vždy radostné. Teprve doma se dovídaly o popravách svých mužů a synů - čekala je nová bolest a nové trápení.

Uběhlo mnoho let, ale ještě nenastal čas zapomenout. Proto hrajeme v předvečer slavného výročí tuto hru. Její děj nám připomíná tisíce podobných a statisíce jiných příběhů, které by se nikdy nestaly nebýt strašné poslední války. Hra je dárkem našeho divadelního souboru k letošním jubilejním oslavám. Věříme, že jí porozumí i mladí lidé, kteří znají druhou světovou válku už jen z knížek, filmů a vyprávění.

Vynasnažíme se, aby i Vás, milí diváci XII. ŠDÚ, hra „Daleká ozvěna“ zaujala tak mocně, jako nás autorova předloha.

Dramatický soubor ZK ROH VŽKG Kotouč Štramberk

k 30. výročí osvobození naší vlasti
Sovětskou armádou

Savva Holovanivskyj

DALEKÁ OZVĚNA

Hra o třech dějstvích ..

Překlad: Jan Tureček - Jizerský

Hudební vložky: Smyčcový kvartet č. 3
op. 73

Dmitrije Šostakoviče

Děj se odehrává v současnosti v průběhu jednoho dne

Hlavní přestávka po druhém dějství

Režisér: Jan Melčák
Výtvarník scény: Irena Melčáková
Maskér: Karel Hudek
Technická spolupráce:
Scéna: Vladislav König,
Ctirad Hykel a Adolf Hruškovský

Zvuk: Leoš Rek ml.

Světla: Jan Geryk

Text sledují: Anděla Blažková a
Julie Hanzelková

Představení řídí: Jaroslav Raška

O s o b y a o b s a z e n í :

Fedor Docenko, agronom Vojtěch Kelnar
Olga, jeho žena, učitelka Věra Halamíková
Marja, její sestra Hana Sedlaříková
Sergej, syn z prvního manželství.. Petr Hoďák
Petrík, syn z druhého manželství.. Pavla Míchnová
Stepaňuk, zahradník Jan Melčák
Jaryna, jeho vnučka Ludmila Marková

Slovo poroty k divadelní hře O.Zahradníka
"Překroč svůj stín"-div.soubor VŽKG Ostrava/.

Základní režijní koncepce hry byla vedena se záměrem ukázat ^{silu} vnitřních morálních hodnot v ^{postavených} lidech do konflikt-
ních situací, kde je nutno překonávat běžné lidské individuální slabosti a podřídít je vědomě velkému ideálu- osvobození lidské společnosti od fašismu. V těchto situacích padají věkové a společenské rozdíly a jednotlivé osoby jsou nuceny odhalit svou nejniternější podstatu a smysl své mravní existence vůbec.

Z režijní koncepce, které byly podřízeny všechny složky inscenace, vyplývala skutečnost, že hlavní důraz byl kladen na postižení psychologické kresby jednotlivých rozhodujících postav hry v různých konfliktních situacích.

Realistická scéna svou sevřeností a prostorovým řešením vytvářela potřebný pocit prostorové stísněnosti nezbytné k charakteristickému vyjádření celkového prostředí. Tato sevřenost přináší s sebou i nutnost určitého pohybového omezení jednotlivých herců, zvláště v hromadnějších scénách, které je pak nutno řešit staticky, což klade zvýšené nároky na hereckou práci v ostatních výrazových prostředcích, které má herec k dispozici. Zvláštní důležitosti nabývá v těchto případech vyjádření celkové atmosféry a dramatického napětí, která spočívá na nositelích myšlenek a konfliktů. Výslednicí veškerého dění na jevišti musí být hluboká přesvědčivost a plné divákovy zaujetí nejen dějem, ale i pronášenými myšlenkami.

Je nutno konstatovat, že režisér hry si byl vědom těchto zákonitostí při celé stavbě inscenace, a proto v jednotlivých dialogích měla inscenace potřebný stupeň vnitřního napětí.

V těchto souvislostech se dle našeho názoru domníváme, že ještě většího zvýraznění názorových a myšlenkových zlomů by bylo možno dosáhnout určitým omezením dramatické nadsázky ve slovním projevu, čímž by více vynikl člověk - hrdina ve své podstatě, neboť - hrdinové se nerodí, ale ~~člověk~~ se hrdinou stává -. A prokázat tuto tezi bylo určitě i dalším záměrem inscenace.

.....byli tak krásní, nestiženi bázní
/Portréty ze štramberského odboje/

Základ k stranické a politické činnosti revoluční mládeže ve Štamberku dali již před druhou světovou válkou členové KSČ Bohuslav Bár a Viktor Mikš. Těto dva na nedělních schůzkách a besedách hovořili se skupinou mladších soudruhů o komunistické činnosti, o SSSR a politice ve světě. Z těchto schůzek vzešly podněty proti pozdější okupaci, výzvy k hromadnému optování, agitace proti "volbám" /za Nein!/ aj. Odpor se přenášel i do závodu Tatra, kde vznikaly první ilegální skupiny - Randýskova a Jaškova.

Karel Jašek shromáždil kolem sebe především své spolupracovníky z čalounické dílny. Jako knihovník městské knihovny ve Štamberku zachránil před zničením mnoho knih s vlasteneckým a socialistickým obsahem, které ukryl doma pod schody na půdu a pak je tajně půjčoval spolehlivým dělníkům v závodě i mládeži v místě.

Na tajných schůzkách v knihovně Karla Jaška, když půjčovna se uzavřela a zůstali tam jen "výtrvalí, do novin zahloubaní čtenáři"-členové skupiny, byly ukovány mnohé politické plány činnosti a sabotáží. Zde také, když skupina byla rozšířena o Čenka Pikulíka, padlo rozhodnutí o založení ilegální KSČ ve Štamberku. Památnou ustavující schůzi na Bílé hoře řídil on, Karel Jašek, který byl hybnou pákou všech akcí ilegálního výboru. Denně byl s Č. Pikulíkem a tak rychle mohl úkoly od něho převzaté přenášet na jednotlivé členy výboru.

Karel Jašek byl i předsedou podpůrného výboru, tajně zřízeného k podpoře rodin zatčených a vězněných komunistů. Z prostředků "Rudé pomoci" vybavil i dva sovětské zajatce objevené v Kazničově, V. Kononova a V. Alexejeva. Roznášel a půjčoval ilegální literaturu, opatroval a rozděloval zbraně. Až do svého zatčení 18.2.1943 kloubil činnost obou mládežnických skupin - horní městské a dolní kozínské. Po golgotském utrpení ve vězení byl popraven v Breslau. Statečný v životě, statečný v boji, statečný ve smrti - neumírá!

Z p r á v y

Anketa diváků,

která bývá uspořádána vždy na závěr jednotlivých ročníků ŠDÚ, je i letos dotována nejméně 20 vkusnými cenami.

Proto již dnes pamatujte na " 5 NEJ ", která na slosovateľných kuponech svých předplatenek z letošních XII.ŠDÚ vypíšete:

Nejlepší inscenace, režie,

ženská a mužská role
a nejlepší scéna.

Příští program:

úterý 8.dubna 1975 v 19.30 hod.

Divadelní soubor ZK ROH Kotouč Štramberk

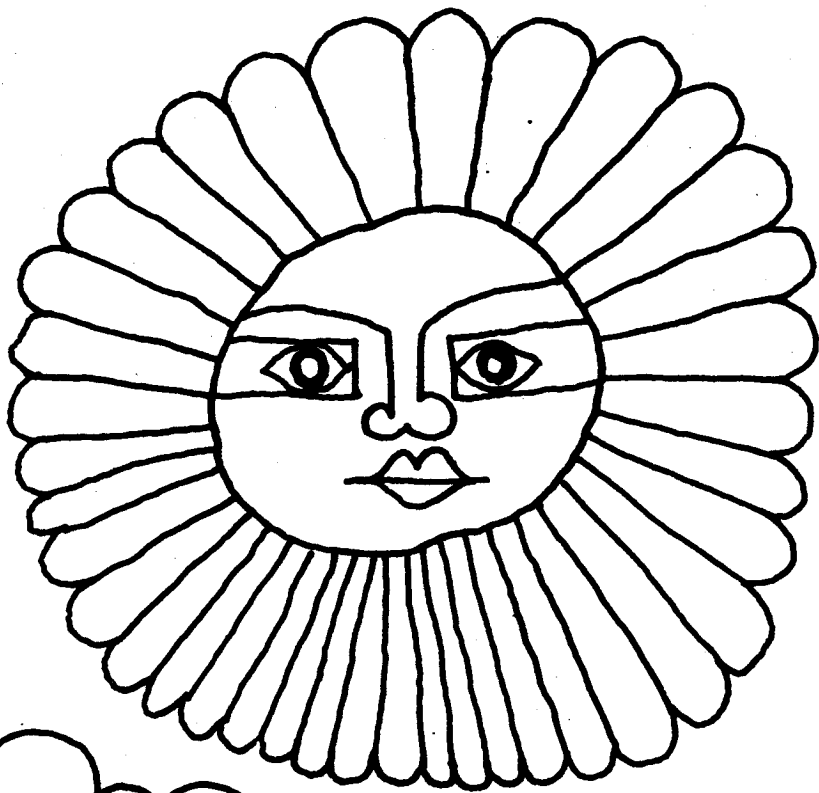
V.Katajev: NEDĚLE NA STŘEŠE

Patron dnešního představení:

Vedení a ZV ROH VŽKG - závod 3

Vydal: Organizační výbor XII.ŠDÚ

Vytisklo: OKS Nový Jičín

DIVADELNÍ SOUBOR ZK ROH

VŽKG KOTOUČ ŠTRAMBERK

VALENTIN KATAJEV
neděle na střeše

HUDEBNÍ KOMEDIE
O DVOU DÍLECH

Divadelní soubor
ZK ROH VŽKG Koutův Štramberk
uvádí
hudební komedii o dvou dílech

N E D Ě L E N A S T Ř E Š Ě

Napsal: Valentin Katajev

Přeložil: Radoslav Lošťák

Zpěvní texty: Vladimír Čort

Hudba: Jan Bedřich

Kláva Ignaťuková Věra Škorpíchová

Věra Karpovna Milena Škarková

Lékařka Marie Vitásková

Dudkinová Helena Reková

Rosa Jeremejevna Vlasta Bažerová

Šura Jitka Sochová

Zajcev Rudolf Halamík

Košťa Gorbátov Josef Hrček

Miusov Zdeněk Kubečka

Dudkin Václav Hruškovský

Vrátný Karel Hezký

Kuchař Bohdan Vojkovský

Režie: MUDr. Jaroslav Debeš

Inspicient: Jiří Pech

Scéna: návrh Adolf Váňa

provedení Vladislav König

líčení Karel Hudek, Karel Hezký

Osvětlení: Milan Socha

Muž v pozadí: Stanislav Bajer

Text sleduje Hana Bajerová

Hudba: Klavír

Housle Ondřej Debef, Alfréd

Kotlár

Trubka Karel Sopuch

Klarinet Petr Hanzelka

Basa Josef Jakubec

Bicí Lubomír Klimeš

"Přišli včas.

Jak legendární vojska z dávných kronik.

Přišli včas.

Nyní sedí s dětmi u harmonik".

A nejen u harmonik. Radostná bojová i roztoužená píseň provázela sovětská vojska po celou dobu jejich vítězného tažení. Přinesli nám ji od Moskvy, Leningradu a s ní nám přinesli radost. Radost nad skončením největší války v dějinách lidstva, nad skončením hrůz koncentráků, radost ze svobody a nových obzorů.

Je tomu třicet let. Většina členů našeho souboru tenkrát ještě nežila a dokonce i jejich rodiče byli tenkrát mladí, velmi mladí. Naši, o generaci mladší herci, oceňují a ctí utrpení a hrdinství sovětských vojáků, váží si jejich boje i jejich kulturního odkazu.

Proto si na oslavu výročí osvobození zvolili satirickou veselohru sovětského spisovatele Valentina Petroviče Katajeva.

Katajev se narodil v roce 1897 a proslavil se jako autor jednoho z prvních budovatelských románů "S časem o závod".

Nejznámější je jeho čtyřdílný románový cyklus věnovaný revolučním zápasům a osvobozeneckému boji pracujících rodné Oděsy v letech 1905-1945.

/"Na obzoru plachta bílá", "Samota v stepi", "Severák", "Za vlády sovětů"/.

Divadelní soubor ZK ROH VŽKG Kotouč
Štramberk se rozjel do nového rozmachu
v roce 1963 detektivkou Past.

Už v následujícím roce dokázal zároveň hrát
hry: Drdovy "Hrátky s čertem" a Thomasových
"Osm žen".

S touto hrou vystoupil na krajské přehlídce.
Od té doby každoročně hraje a většinou
i zpívá.... Estrádní soubor téhož závodního
klubu je dodavatelem i odběratelem divadel-
ních talentů a mnozí členové dělí svá srdce
a síly mezi tyto dva soubory rovnoměrně a sprá-
vedlivě.

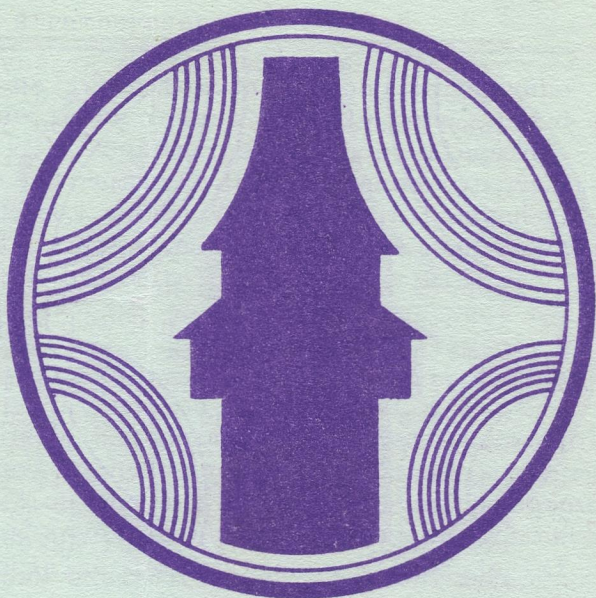
V roce 1966 se soubor znovu zúčastnil krajské
přehlídky Ibsenovou "Paní z námoří".
Loni byl účastníkem krajské přehlídky vesnických
souborů s Jiráskovou "Ukolébavkou".
Letos hraje část souboru "Dalekou ozvěnu" od
Holovanivského a mladší část souboru si opět
vybrala muzikál, protože přes jeho obtížnost
a náročnost, se v něm dobře cítí, protože
jí "sedí".

Začalo to Klicperou-Burianem: "Každý něco pro
vlast", pak Tylova "Fidlovačka",
Dvořák-Petr: "Sto dukátů za Juana",
Jirásek-Lichý: "Kolébka" a nyní tedy
"Neděle na střeše".

P r e m i é r a v březnu 1975

TISK OKS NOVÝJIČÍN
OBÁLKA:
JOSEF VÁLEK

Divadelní soubor ZK ROH
Hrušovských chemických závodů
D U K L A

Vojtěch Trapl:

TOBĚ HRANA ZVONIT NEBUDE

Dne 15.dubna 1975 v 19.30 hod.

P o s e d m é

vítáme u nás ochotníky z Hrušova. Před dvanácti lety zahajovali naše Štramberské divadelní úterky. Od té doby umělecky vyrostli a jsou dnes již ověnceni četnými vavříny, a to získanými i na mezinárodních divadelních kolbištích.

Soubor pracuje od roku 1946. V r. 1961 vystoupil poprvé na Jiráskově Hronově, kde předvedl známou Irkutskou historii. V roce 1967 byl vyznamenán Pamětní medailí města Ostravy a téhož roku zvítězil na 37. Jiráskově Hronově Smočkovými aktovkami Bludiště a Podivuhodné odpoledne dr. Z. Burkeho a obdržel cenu ministerstva kultury. Obě vítězné aktovky viděli naši diváci na IV. ŠDÚ. Zhlédli i další výtečnou inscenaci hrušovských, Člověk pro všechny časy, s níž se soubor zúčastnil 38. Jiráskova Hronova i mezinárodního festivalu v italské Macaretě. V r. 1969 přivezl si soubor "medaili" dokonce ze Světového festivalu ochotníků v Monacu.

V r. 1972 hrál soubor na festivalu v Maďarské lidové republice jednoaktovky Veselohra na mostě a Medvěd, a to u příležitosti 1000 letého výročí založení města Szekesfehorváru.

V loňském roce uskutečnil soubor zájezd do čtyř měst Estonské SSR; Tallin, Pärnu, Viljandi a Tartu, odkud si přivezl Uznání ministra kultury ESSR.

Za dobu své ochotnické činnosti nastudoval soubor 57 inscenací, z nichž tu nejnovější nám na XII. ŠDÚ uvádí.

K napsání příběhu mne vedly osobní prožitky z té doby. Jako příslušník tohoto vyspělého kulturního národa jsem nemohl pochopit, že my, takoví střízliví a realističtí lidé, jsme ochotni propůjčit se psychózám, jež jsou naší mentalitě cizí. Touhu dobrat se pravdy jsem cítil nejen jako bývalý právník, ale i jako umělec. Potřeboval jsem k těmto událostem vyslovit. Šlo mi o ono "proč" - proč jsou příslušníci našeho národa schopni hysterických výlevů vůči přesvědčení druhých, vůči jejich věrnosti zásadám.

.... Já osobně vidím příběh jako hluboké drama člověka a jeho svědomí vůbec; jako svár mezi pocitem odpovědnosti a lhostejností; jako zápas o prostou lidskou statečnost; jako zápas o spravedlnost.

Je to hra, která má přivést současného člověka k hlubokému zamyšlení nad sebou samým, nad svým postojem v osobním a veřejném životě -

- n a k ř i ž o v a t c e, -

jíž se žádný člověk dnes již nevyhne, ať se uchýlí kamkoli - třeba na sobotu na svou chalupu.

Každý z nás je především osobně odpovědný za budoucnost našeho národa. A h r a n a n e b u d e z v o n i t jen tomu, kdo n e s e l ž e lidsky ani občansky.

Záběr - roč. VIII, č. 3, str. 3.

Divadelní soubor ZK ROH - Hrušovské chemické závody

D U K L A

u v á d í

Vojtěch T r a p l :

T O B Ě H R A N A Z V O N I T N E B U D E

Režie: Alois Müller, j.h.

Asistent režie: Dušan Zakopal

Ú č i n k u j í:

Libuše Cichá	Jan Berger
Stanislava Cichá	Miroslav Cichý
Jiřina Fukalová	Pavel Černoch
Margita Jurčíková	Miroslav Etzler
Jindra Mechová	Pavel Grygarčík
Aleha Müllerová	Emil Hájek
Jana Müllerová	Jiří Halečka
Jana Musialová	Julius Jeřábek
Blanka Nedabýlková	Jaroslav Jurčík
Eva Řiháková	Karel Kachel
Eva Vintrová	Oldřich Kubečka
Táňa Zachová	Bohumil Musial
Eva Zakopalová	Zdeněk Nedabýlek
Marie Zelená	Karel Sedmák
	Václav Šťastný
	Břetislav Uhlář
	Emil Wolf
	Dušan Zakopal
	Jaromír Žebrák

Důkazem dobré žánrové skladby letošních ŠDÚ je mezi jinými skutečnostmi i uvedení hudební komedie V.Katajeva "NEDELE NA STŘEŠE" - domácím souborem ZK Ktouce Štramberk.

Tento divadelní žánr klade velmi vysoké požadavky na soubor zvláště v tom případě, jestliže se soubor rozhodl pro hudební formu muzikálu, která má své specifické požadavky v interpretaci složky hudební a herecké, neoddělitelně spojené v jeden divadelní tvar inscenace. Tyto zvýšené nároky jsou ve všech složkách této inscenace, počínaje tištěným textem přes režijní a hereckou práci, hudební stránku, nevymýjají ani složku scénografickou.

Je nutno konstatovat, že soubor si byl vědom náročnosti této formy divadelní inscenace, o čemž svědčí správně pochopená rovnováha a význam jednotlivých složek inscenace v celkové kompozici představení. V této souvislosti je nutno podtrhnout významový podíl cílevědomé a výrazné režijní práce, jak v dramatické stavbě celého představení, v optimálním využívání velmi dobře řešeného jevištního prostoru, tak i v optimálním vytvoření podmínek pro vlastní hereckou práci představitelů jednotlivých rolí. Správně pochopené funkce jednotlivých rolí a řešení jednotlivých situací s využíváním všech hereckých výrazových prostředků s potřebnou mírou komediální nadsázky, vyvolávaly a zanechaly v divácích oprávněný ohlas.

Při hodnocení tohoto divadelního žánru nelze opomenout hudební stránku inscenace, bez které je tento žánr nemyslitelný. Cílevědomé zapojení hudební složky do celkové koncepce inscenace není jednoduchou záležitostí - aby byl dodržen zvolený ráz představení. Je možno říci, že nástrojová skladba doprovodného orchestru, umožňovalo vyjádřit nezbytnou hudebnost. Za úvahu by stálo, posouzení délky, některých hudebních vložek s několikanásobnými refrény ve vztahu k celkovému rytmu představení a hereckým akcím v některých situacích a přiměřenost hladiny intenzity ve spojení s hlasovou intenzitou herců zvláště při mluvených složkách zařazených ve zpívaném textu. Celkové vyznění inscenace zanechalo ten nejpříznivější dojem.

...byli tak krásní, nestiženi bázní

/Portréty ze štramberského odboje/

Zmínili jsme se již o tom, že jednoho červnového odpoledne 1942 sešlo se v lese na Bílé hoře s e d m s t a t e č n ý c h k ustavující schůzi ilegální organizace KSČ ve Štamberku. Osmým členem výboru, který vedle Č. Pikulíka, K. Jaška, V. Rajnocha, A. Randýska, V. Janečky, A. Hykla a V. Najvara byl za své nepřítomnosti zvolen, protože t.č. byl totálně nasazen v Říši

A l o i s L e d v i n a

Výjimka i zasloužilé vyznamenání. V mládí dosyta poznal, co je bída. Tatínek mu brzy zemřel, a tak žil s maminkou ve vlhkém sklepním bytě na Kozině. Ve škole přilnul ke knihám, a když z ní vyšel, zůstal jim věren, neboť docenil jejich moc. Jako jeden z prvních Štamberáků četl ruské a sovětské autory. S jejich myšlenkami seznamoval sociálně demokratickou mládež, jejímž byl vedoucím.

S oblibou díval v jeskyňce Psí kostelíky, která se svými třemi otvory dívala z jižního svahu Kotouče na jeho chudý domov. Sem zval své sobě rovné, aby je seznamoval se sovětskými knihami a učil je sovětským písním.

Hned po okupaci ČSR vytvořil s Vlad. Rajnochem na Kozině ilegální skupinu mladých komsomolců. I když později byl nasazen v Říši a domů dojížděl jen podle možnosti, byl se skupinou v živém spojení: všechen čas svého pobytu doma věnoval schůzkám se soudruhy, u nichž si za svou odvahu a zkušenosti získal bezmeznou důvěru.

Když v zimě 1943 po hromadných zatýkáních se gestapu podařilo zjistit, že i on má doma ukryty zbraně, byl v práci zatčen a odvezen domů. Ale ani slova jim nepověděl, neznal své kamarády, ani při nelidském mučení opavskými gestapáky nepodlehl, vše hrdě zamlčel. A ani to, že v Litoměřicích byl odsouzen k smrti, ho nezlomilo: v posledních chvílích života, pod šibenicí, zpíval Internacionálu.

Tak žije hrdina, tak hrdina umírá.

Z p r á v y

A n k e t a d i v á k ů

Je i letos dotována četnými věcnými cenami, které mohou získat jedině ti, kdož při posledním představení letošního ročníku ŠDÚ - inscenaci "A byla tma" v provedení bruntálského Magnetu - odevzdají vyplněný "Můj tip", který oddělí od svých předplatenek a vhodí do urny.

Na závěrečném večeru ŠDÚ, jehož program oznámíme příště, budou nejlepší tipy diváků slosovány a odměněny cenami.

Letos bude anketa o to zajímavější, že každý divák si bude moci její výsledek srovnat nejen se svým tipem, ale i se závěrečným soudem poroty, která v několika minulých ročnících ŠDÚ chyběla.

P ř í š t í p r o g r a m :

Dne 22.dubna Bezručovo divadlo pracujících
ZK ROH Sigma Olomouc

u v á d í

národní pohádku o dvou dílech od Josefa K.Tyla

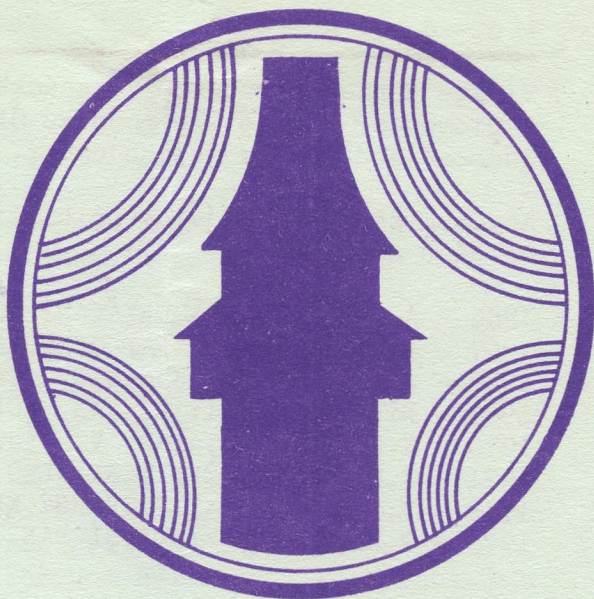
S T R A K O N I C K Ý D U D Á K

Patronát dnešního představení:

Vedení a ZV ROH VŽKG - závod 5

Vydal: Org.výbor XII. ŠDÚ

Vytisklo: OKS Nový Jičín

Bezručovo divadlo pracujících
ZK ROH Sigma Olomouc

Josef Kajetán Tyl:

S T R A K O N I C K Ý D U D Á K

Dne 22.dubna 1975 v 19.30 hod.

P o d e v á t é

vítáme u nás Bezručovce z hanácké metropole -
- Olomouce. Od třetího ročníku ŠDÚ každoročně /kromě
loňska/ obdivujeme jejich umění.

Abychom si je co nejvíce přiblížili, připomenme si,
co už u nás hráli:

- 1966 - A.Christie: NEOČEKÁVANÝ HOST
- 1967 - P.Dostál : PŘÍPAD GRENDWALL
- 1968 - Jan Skopeček: STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ
- 1969 - Nikol Manzari: U NÁS V CIVIDALE
- 1970 - K.Krpata: TALÁR V MĚSTEČKU
- 1971 - J.N.Nestroy: ŽENIT SE NEBO MILOVAT
- 1972 - V.K.Klicpera: DIVOTVORNÝ KLOBOUK
- 1973 - W.Hasenclever: LEPŠÍ PÁN

Kdo zhlédl všechny tyto inscenace Bezručovců, ví,
že to byla představení vždy pečlivě, vtipně a nezříd-
ka i svérázně nastudovaná, která v míře vrchovaté
uspokojila i nejnáročnější diváky. Svým elánem nás
zpravidla okouzlovali, fascinovali. Na Štramberské
divadelní úterky nám vždy přinášeli ten nejžádoucnej-
ší doping - spontánní radost, vytríbený vkus, eleganci
hereckého projevu, prostě - glanc.

Nepochybujeme, že i letošní jejich uvedení klasické
národní pohádky Tylovy přinese našim divákům ten
pravý umělecký zážitek i očekávané vyvrcholení le-
tošních ŠDÚ.

Strakonický dudák J.K.Tyla patří rozhodně k základním kamenům našeho národního divadla, naší české dramatiky. Je vyzrálým dramatem v pravém slova smyslu. Má svou hlubokou myšlenku, která promlouvá k našemu lidu ve všech situacích silně, povzbudivě a očistně. Dává také velké možnosti hercům a pro každého režiséra je určitým zkušebním kamenem. Jako česká klasická hra udrží se v programech našich divadel po všechny časy, a udrží se tam plným právem, protože je pro tvůrce i pro diváky tím, čím divadelní hra býti má.

Není proto divu, že když náš soubor uvažoval o volbě hry k oslavám 30.výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou, že byl vybrán právě Strakonický dudák. A je samozřejmé, že bychom byli rádi, kdybychom jeho nastudováním, v rámci svých možností, důstojně přispěli k oslavám.

Je ovšem pravda, že jsme si výběrem vzali na sebe značný úkol i velkou odpovědnost. Vždyť víme, kolik velkých českých umělců, herců i režisérů, zkošelo na Strakonickém dudákovi své síly. Ale když už jsme se dali na vojnu, chceme bojovat o dobrý výsledek své práce a o dobrý pocit našich diváků z představení.

Přejeme Vám tedy, aby k Vám naším prostřednictvím promluvíly postavy Strakonického dudáka tak pěkně, mile a přitažlivě, jak promlouvaly k nám při jejich studiu. Aby ti Švandové, Dorotky, Korduly a Kalafunové, ale i Trnkové, Koděrové, a jistě i Rosavy, postavy tak hluboce české, vycházející z naší národní povahy, Tylem tak hluboce české, procítěné, prohrály jeden z našich večerů v roce, kdy vzpomínáme 30. výročí osvobození naší vlasti.

Bezručovo divadlo pracujících ZK ROH Sigma Olomouc

u v á d í

Josef Kajetán Tyl:

S T R A K O N I C K Ý D U D Á K

aneb

HODY DIVÝCH ŽEN

národní pohádka o dvou dílech

Režie: Karel Novák, člen DOS, j.h.

Asistent režie: Jan Jiříček

Scéna: Boleslav Macháček,
jevištní mistr DOS, j.h.

Technika: Oldřich Vašíček

Představení řídí: Karel Berka

Text sleduje: Marie Konečná

Inscenace je věnována 30. výročí osvobození
Československa Sovětskou armádou

O s o b y a o b s a z e n í :

LESANA,panovnice lesních panen	Růžena Jedličková
BĚLENA,lesní panna	Jitka Příbylová
KVĚTENA,lesní panna	Věra Kubešová
ROSAVA, polednice	Alena Koutná
KALAFUNA	Jan Jiříček
	Roman Tomeček
KORDULA,jeho žena	Olga Kozlová
	Věra Hloužková
ŠVANDA,mladý dudák	Rudolf Stárz j.h.
Tomáš,starý dudák	Karel Berka
KODĚRA,rychtář	Vilém Konečný
ŠAVLIČKA,voják na dovolené	Karel Kozel
TRNKA, starý hajný	Emil Smékal
DOROTKA,jeho dcera	Eva Doubravská
	Marta Skoupilová
PANTALEON VOCILKA,bývalý študent ...	Zdeněk Kolmaš
	Karel Novák j.h.
NALEJVÁČEK,hospodský	Jan Dostál
KUBA,venkovský chasník	Jaroslav Kozák
VÁŠA,venkovský chasník	Oldřich Procházka
FRANĚK,venkovský chasník	Karel Kozel
MATĚJ,venkovský chasník	Jiří Štrajt
KRÁL ALENOROS,pán neznámých zemí ...	Karel Berka
	Emil Smékal
ZULIKA,smutná princezna,jeho dcera	
.....	Irena Širůčková
	Vlasta Fürstová
ALAMIR, hrdina a její ženich	Vladimír Gottwald
	Oldřich Procházka
MIKULI, hospodský	Jan Dostál
CULINARI	Jiřina Nožířová
VANIKA	Irena Širůčková
Lesní panny, divé ženy, děti, venkovská chasa, posluhováčky	

Slovo poroty ke hře V. Trapla

TOBĚ HRANA ZVONIT NEBUDE

/divadelní soubor ZK ROH Hrušovských chemických závodů DUKLA/

Nastudováním této inscenace si soubor položil velmi náročný úkol, jak co do ideového obsahu, tak i umělecké formy.

Hra řeší velmi závažné společenské problémy osobní a morální odpovědnosti každého jednotlivce v boji proti lhostejnosti v různých životních situacích vývoje společnosti a snaží se dobrat k prvotním příčinám této lhostejnosti. Způsob hledání příčin je volen cestou dialogů, v mnoha případech se sebou časově a prostorově nesouvisejících. Tato analýza myšlenkových pochodů a jednání v minulé době a jednom prostoru, a zpětné konfrontaci tehdejšího jednání zúčastněných osob po ozřejmění jistých skutečností vede v přítomném čase k tomu, že divák je nucen si sám zhodnotit svůj postoj při řešení problémů lhostejnosti a odpovědnosti.

Umělecké ztvárnění inscenace nad běžnou úrovní amatérských divadelních souborů, bylo dosaženo velmi výraznou, obsahově náročnou režijní prací a vysokou kultivovaností hereckého projevu členů souboru.

Je nutno konstatovat, že soubor věnoval při studiu této inscenace mimořádnou pozornost všem jejím složkám podřízeným jednotné dramaturgicko-režijní koncepci hry.

Nekonvenčnost celého představení byla podtržena i nekonvenčností scénografie jak do celkového prostorového řešení, tak i při vytváření a proměnlivosti jednotlivých prostředí.

Za úvahu by ještě stálo prostorové dovršení vztahů zvukových předělů v návaznostech atmosféry jednotlivých částí a jejich sladění s rytmem představení.

Celkové vyznění inscenace je možno hodnotit i při použití vysokých měřítek náročnosti nejen jako představení špičkové amatérské úrovně, ale rovněž jako představení s vysokou úrovní společenské angažovanosti.

..... byli tak krásní, nestiženi bázní
/Portréty ze štramberského odboje/

Až dosud jsme na této stránce vzpomínali odvážných chlapců našeho štramberského odboje. Nebyli to však jen oni sami, kteří nesli palčivé břímě života v ilegality. Neméně statečně si vedly i dívky a ženy, kterých je ze Štramberka sedm mezi třiačtyřiceti obětmi nacistické persekuce za II.světové války.

Proto dnes dovolte čestnou výjimku. Několika charakteristickými rysy načrtneme podobiznu jedné z těch, které sice psaly historii odboje, ale o nichž se mnoho nepsalo, a žijí už jen ve vzpomínkách spolubojovníků.

M a r i e R a š k o v á

Žila jako vdova se svou starou matkou v rodné chalupě u Libotína. Pracovala ve štramberských vápenkách, a to už samo napovídá, že život se s ní nemazlil.

Když po vyzrazení ilegální činnosti na počátku roku 1943 musili komsomolci před zatčením houfně opouštět domovy, často si za svůj první útulek zvolili nenápadnou chalupu u Libotína. A kdykoli i později potřebovali pomoci, věděli, že zde u Marie Raškové ji vždy dostanou.

A nebylo to jen jídlo, šaty, prádlo, ale hlavně věrohodné zprávy o chystaných akcích gestapa, které ona získávala z okruhu německé radnice. Byly to pro partyzány zprávy nad zlato cennější. Denně též vyřizovala vzkazy partyzánů jejich rodinám, zprávy o jejich pohybech, pobytech, přemísťování a zdravotním stavu. Často varovala rodiny, vědouc předem, co gestapáci připravují.

Pochopitelně taková činnost nemohla zůstat dlouho utajena gestapu a jejím slídliským tykadlům-konfidentům. V červu 1943 byla Marie R a š k o v á zatčena, V Ostravě a později v Breslau mučena, kde bez soudu dne 8.12.1943 sčata ve 32 letech svého života, kdy nejvíc si přála dožít se vítání svobody.

Statečná žena. Nezhasínejte, ať svítí na ni svět-lá vzpomínka!

Z p r á v y

Na závěrečném večeru dne 6.května 1975, kdy bude provedeno vyhodnocení XII.ŠDÚ a slosování ankety diváků bude program vytvořen "z vlastních zdrojů".

Vystoupí žáci ZDŠ Štramberk s pásmem k 30.výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a všechny hudby našeho ZK ROH Kotouč:

1. Dechovka - řídí Josef Marek
2. Song - taneční orch.řídí Josef Klauzár
3. Taneční orchestr - řídí Frant.Bartoň
4. WYHUCZI - beatová skupina, ved.Př. Hajník
5. Country kapela Rošťáci - ved.Jiří Peichl

Příští program:

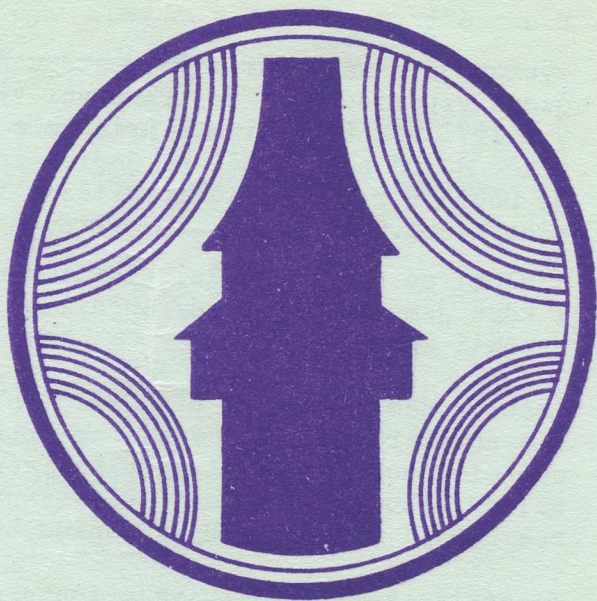
Dne 29.dubna 1975 poslední představení XII.ŠDÚ:

Divadelní soubor JKS Magnet Bruntál
K.U r b á n e k

A B Y L A T M A

Patronát dnešního představení:
CPV ROH VŽKG

Vydal: Org.výbor XII.ŠDÚ
Vytisklo: OKS Nový Jičín

Divadelní soubor MAGNET
při JKS B r u n t á l

Karel Urbánek:

A B Y L A T M A

Dne 29.dubna 1975 v 19.30 hod.

P o č t v r t é

vystupují u nás naši milí hosté z Bruntálu. Ještě si jistě vzpomínáme na jejich první vystoupení na ŠDÚ v r.1971 s Klicperovým Hadriánem z Římsu. Ale rozhodně nikdo dosud nezapomněl na jejich inscenaci Ostrovského Bouře v r.1973; byla to vítězná inscenace jubilejního X.roč. ŠDÚ.

I vloni se nám Bruntálci líbili v Gogolově Ženitbě i když jsme se dohromady shodli na tom, že v dramatu se cítí lépe.

Letos k nám tedy opět přijíždějí s dramatem. Ale i s novým režisérem - Václavem Brtnou - předním hercem olomouckého DOS, který v režisérském křesle vystřídal dr.Libora Plevu. Nový režisér již vloni se souborem nastudoval Bukovčanovu buffonádu Luigiho srdce.

Taktéž potěšitelné zprávy o souboru slyšíme z oblasti dětského publika. Před třemi léty s velikým úspěchem reprízoval roztomilou pohádku Strašidlo Bublifuk a v současné době má na repertoáru pohádkovou komedii Zelenky- Zámeček Elce Pelce do pekelce, na kterou po deseti reprízách čekají děti v dalších obcích bruntálského okresu.

Přejeme našim milým bruntálanům, aby se jim jednak povedl závěr našich XII. ŠDÚ a aby jejich Magnet ještě více přitahoval malé i velké diváky, aby se jim zdařily perspektivní plány, které si vytyčili v tomto jubilejním roce našeho osvobození, který pro jejich soubor současně znamená první větší jubileum - pět let činnosti.

Před desíti léty viděli návštěvníci II.ŠDÚ Otčenáškovou novelu Romeo, Julie a tma v nastudování souboru DUKLY Hrušov. To jsme tehdy slavili 20.výročí osvobození.

Soubor Magnetu Bruntál si tuto hru zvolil a nastudoval na počest letošního jubilea. O čem to svědčí? Že tato hra není meteorom, ale stálíci na obloze českého jeviště.

Jobova noc a jiné verše Františka Hrubína vytvářejí z Urbánkovy dramatizace dramaticko poetický obraz.

Tradiční konflikt čisté mladé lásky s abúrditou hrubostí a násilím, tak aktuální právě v konfrontaci s fašismem, snaží se soubor podat netypickými jevištními prvky.

Režisér V.Brtna zvolil metodu filmového střihu s horizontálním rozčleněním scény, což jest pro amatérského herce náročnější a obtížné.

Do jaké míry plní soubor režijní záměr a svého úkolu se zhostí, posoudíte záhy sami.

Divadelní soubor M A G N E T při Jednotném
kulturním středisku v B r u n t á l e uvádí

Karel Urbánek:

A B Y L A T M A

Zdramatizováno podle novely Jana Otčenáška

ROMEO, JULIE A TMA . . .

s použitím veršů Františka Hrubína

Režie: Václav Brtna, j.h.

Asistent režie: Ctibor Navara

Hra nastudována k 30. výročí osvobození
Československa Sovětskou armádou

Ester	Dagmar Neničková
Pavel	Ludvík Gregor
Matka	Eliška Horáková
Čepek	Vlastimil Šemora
Rejsek	Karel Krupička
Matys	Kazimír Mahel
Vojáci	Jan Strádal
	Jiří Mach

Vyprávěči a recitátoři: Ctibor Navara
Ludmila Navarová
Anatola Petridu

Technická spolupráce: Pavel Rapušák
Josef Bucký
Kosta Karajanis
Eva Kovárová
Jan Složil
Marcela Straková
Dagmar Kouřilová
Antonín Kubáč

Slovo poroty k inscenaci národní pohádky J.K.Tyla
Strakonický dudák.

Uvést na scénu hru, která již prošla tolika českými jevišti, klade zvýšené nároky na soubor, který se rozhodl takovou hru nastudovat. Obtížnost tohoto úkolu spočívá ve zvýšené míře srovnatelnosti předvedené inscenace s četnými inscenacemi předchozími.

V podstatě je úkolem každé umělecké tvorby obohacovat dosavadní poznání o nové tvůrčí přístupy, objevovat dosud nepoznané, případně poznané dále rozvíjet do hloubky a šíře. U vědomí těchto skutečností je třeba velmi kladně hodnotit rozhodnutí souboru uvést na ŠDÚ klasickou hru kmenového repertoáru českého divadla.

Dramaturgicko-režijní koncepce inscenace byla postavena na vyvážených realistických hereckých projevech s citlivou mírou nezbytné stylizace při vytváření vnitřního dramatického napětí a atmosféry vycházející z vývoje děje nebo myšlenky, a to nejen v jednotlivých dějových situacích, ale i v kontextu celého představení. V této souvislosti je nutno zvlášť vyzvednout scénickou hudbu - jak z hlediska vhodnosti výběru, funkčnosti, kvality interpretace a emotivního působení, podtrženého dobře zvládnutou prací světelné techniky. Ještě vyššího emotivního i reálného účinku by bylo možno dosáhnout v některých částech dotažením určitých detailů při vytváření prostředí světelnou projekcí, tak jak se to celkem dobře podařilo při náznaku prostředí ve vězení, u šibenice, a v závěru inscenace.

Celkově se představení vyznačovalo velmi dobrou a pečlivě připravenou součinností v působení všech složek inscenace, což našlo kladnou diváckou odezvu.

4

.... byli tak krásní, nestiženi bázní
/Portréty ze štramberského odboje/

Dneškem naši malou galerii portrétů uzavíráme. Minule jsme na tomto místě psali o Marii Raškové. Společně s ní byl zatčen bratr Vladimíra Rajnocha, vedoucího komsomolské skupiny na Kozině.

K a r e l R a j n o c h

Poprvé byl zatčen již dne 26. ledna 1943, kdy po zradě Jana Cviře začalo zatýkání ilegálních pracovníků v kopřivnické Tatře. Tehdy byl zatčen omylem, záměnou za svého bratra Vladimíra, který za tu dobu, než se omyl vysvětlil, měl ještě čas uprchnout.

Karel Rajnoch po celou dobu, pokud byl na svobodě, udržoval kontakty se svým bratrem a skupinou komso-
molců, kteří si sice vybudovali úkryty ve veřovických
lesích /u pramene Jičínky/, ale stále mnoho pomoci
ještě potřebovali, a hlavně čerstvé zprávy. Vždyť na-
příklad, když se dověděli, že Němci zadrželi Miroslava
Jaška, hned správně mohli usoudit, že tento prozradí
jejich úkryt, a proto včas se mohli přesunout na
Stašek nad Bordovice. Ve smluveném prostoru /u kostelí-
ka sv. Kateřiny a jinde/ scházel se s uprchlými kamará-
dy a kromě cenných zpráv přinášel žádané věci /zvláště
pro nové členy skupiny, sovětské příslušníky uprchlé
z Německa - Careva, Maškova a Kátu Lysenkovou./

I když byl ostražitý, jeho činnost byla prozrazena,
a proto ho gestapo v červnu 1943, společně s Marií
R a š k o v o u zatkló, mučilo a taktéž bez soudu
popravilo. Byl štat v Breslau dne 8. prosince 1943
ve 30-ti letech svého života.

Čest! Ať nikdy nezaroste chodníček vzpomínek v naší
paměti. Čest padlým v boji. Čest!

D o b r á r a d a k a n k e t ě d i v á k ů

Nejobtížnějším úkolem každé poroty na každé přehlídce bývá udílení cen. Na ŠDÚ je od 1. ročníku porotou publikum. Tak je tomu i letos, i když na XII. ročníku máme odbornou porotu. Ta udělí svou cenu nejlepší inscenaci nezávisle na tipu pěti NEJ - našich diváků.

Všichni předplatitelé by se měli pokaždé zúčastnit ankety a vyplněné "lupeny" vhodit po dnešním představení do urny. /Tužku Vám ochotně půjčí pořadatelé./ Hodinu po představení se urna zapečetí. Později doručené ti-kety se nepřijmou.

Přadatelé mají jen přání, aby diváci byli objektivní, nefandili jen jednomu souboru, aby psali, co cítí. Protože největší boj se svádí s pamětí, jak se ten, či onen herec jmenoval, uvádíme význačnější herecké výkony z:

Mordová rokle - Teta, Slávek, Karel, Hejl
Než kohout zazpívá - Tulák, Terezčák, Fischl
Překroč svůj stín - Statik, Dáča, Vlado, Eva
Daleká ozvěna - Marja, Stepaňuk, Docenko
Neděle na střeše - Zajcev, Dudkinová, Miusov
Tobě hrana - Muž prokurátorky, Prokurátorka
Strakonický dudák - Dorotka, Vocilka, Kalafuna
A byla tma - uvidíte dnes

Příští program:

Závěrečný večer XII. ŠDÚ
v úterý 6. května 1975 začíná dříve,
a to již v 19 hodin! Rovněž autobus pojedě
o půl hodiny dříve. N e z a p o m e n ě !

Patronát dnešního představení:

Vedení ZV ROH Důl Hlubina

Vydal: Organism. výbor XII. ŠDÚ

Vytisklo: OKS Nový Jičín